

NAPREJ.

Naprej velja
za Ljubljano:
za vse leto 6 gl. — kr. a. v.
za pol leta 3 " 20 " "
za čet. " 1 " 75 " "

po pošti:
za vse leto 7 gl. — kr. a. v.
za pol leta 3 " 60 " "
za čet. " 2 " 5 " "

Rokopisi se ne vračujejo.

Oznani
Za navadno dvestopno
vrsto se plačuje:
5 kr., ktera se enkrat,
8 " " dvakrat,
10 " " trikrat
natisne, večje črke pla-
čujejo po prostoru.
Za vsak tisk mora biti
kolek (štempelj) za 30 kr.
Vredništvo je na starem
trgu hišna št. 15.

Dopisi naj se blagovoljno frankirajo.

Št. 24.

Ta list izhaja vsak torek in petek.

Tečaj l.

Oznani.

Ker bode prvo četrtletje kmalo pri kraji, va-
bimo čestite bralce, ki so si naš list naročili samo za
1/4 leta, in druge domorodce, naj se blagovolijo dalje
naročiti.

„Naprej“ velja za Ljubljano:

za 1/4 leta 1 gld. 75 kr.

„ 1/2 „ 3 „ 20 „

„ 9 mesecev 4 „ 90 „

po pošti:

za 1/4 leta 2 gld. 5 kr.

„ 1/2 „ 3 „ 60 „

„ 9 mesecev 5 „ 60 „

Tiste gg. naročnike, ki niso plačali vse četrtletne
naročnine, prosimo, da blagovolijo doplačati, ko se
bodo zopet naročali.

Tistim gg. dopisnikom, ki so nam poslali več
sestavke, dajemo na znanje, da se njihovi spisi na-
tisnejo, brž ko mine deželni zbor. Vredništvo.

Ljubljanski deželni zbor.

20. marca (30. seja.) Zadnje seje zapisnik se je prebral
in potrdil. Prvosednikov namestnik g. pl. Wurzbach je
oznanil, da so tiskarji, bukvozezi in papirničarji podali zbor-
nici prošnjo, da bi se knjige za učilnice v slovenskem in
nemškem jezici tiskale v deželi, kakor nekdanj; povedal je, da
je g. dr. Toman podal zbornici naznanila pravoslóvnega dru-
štva, da bi odbor presodil nek sestavek o rudarstvu na Kranj-
skem, ki je v teh naznanilih; dal je na znanje, da je g. po-
slancu Kozlerju dovoljen odpust trih dni. Potem je bil
zopet na vrsti srenjski zakon. §. 61. govori: vse premekljivo
in vse nepremekljivo srenjsko blago in blago srenjskih naprav
mora biti zapisano, da se zmirom vé, koliko ga je. Vsak
srenjčan smé ta zapissek pregledavati. Potrdilo je glasovanje.
§. 62. pravi: srenjska lastnina in stari imetek in tudi lastnina
in imetek srenjskih naprav se mora popolnoma ohraniti. Če
dovoli deželni odbor, potem se kaka srenjska lastnina lahko
zamenja z drugo, ako bi po tej méni srenjski imetek ne imel

dosti kvare. Srenjski imetek in srenjska lastnina se ne smé
razdeliti med srenjčane, ako tega ne dovoli poseben deželen
zakon. Vstal je razgovor, pri katerem so se glasili gg.: Kro-
mer, Dežman, baron Apfaltern, baron Schloissnigg
in Brolih. Ta §. je obveljal, kakor je nasvetoval g. baron
Apfaltern; namestu: „deželen zakon“ zdaj namreč je pi-
sano: „deželni odbor.“ §. 63. pravi: kar imajo srenje, njene
poddružnice in naprave tacega imetka, da nosi dohodke, s
tem se mora tako gospodariti, da se dobivajo obresti, kolikor
jih je največ mogoče. Kar ostaja konci leta, s tem naj se
plačujejo stroški prihodnjega leta; če pa kaj ostaja, naj se dá
na obresti. Tak prihranjen imetek naj počaka, da se v roko
vzame, ako bi prišli kakí prihodnji stroški, ali pa naj se pri-
šteje k istini (kapitalu.) Kar se je v letu prihranilo, to naj
se le pri kacíh posebnih prigodkih razdeli med srenjčane,
samo da morajo srenjski davki úže biti brezi srenjske do-
klade plačani, in mora biti upanje, da se bodo tudi prihodnjič
lahko plačevali brez doklade. To je obveljalo po kratkem
razgovoru. §. 64. veli: kdo smé in koliko srenjske lastnine
úživati, to naj ostane, kakor do zdaj; vendar smé vsak iz
srenjske lastnine jemati samo toliko, kar potrebuje za hišo,
če nima kacíh posebnih pravic. Kjer pa ni kake dozdanje
navade, tam srenjski odbor odloči; toda se mora držati meje,
ki je poprej povedana; tudi lahko odbor ustanovi, da plačuje
letni davek, ali kúp brez davka ali z davkom, kdor úživa
kaj tacega. Ti prihodki in tisti novci (denarji), ki ostanejo
potem, ko so bili plačani vsi stroški, morajo priti v srenjsko
blagajnico (kaso.) §. 65.: srenjsko opravilno leto se začénja
tačas, kadar se državno. §. 66.: vsako leto mora župan za
prihodnje leto narediti preudarek srenjskih dohodkov in stro-
škov, ktere mora odbor prešteviliti (prerajtati) vsaj mesec dni
pred prihodnjim letom. Zadnji čas dva meseca po zvršetku
opravilnega leta mora župan račun o srenjskih dohodkih in
stroških, in o dohodkih in stroških srenjskih naprav podati
odboru v pregled. Kesne župane mora priganjati deželni od-
bor. Štirinajst dni, predno gredó odboru na presodek, morajo
preudarki in računi pri županu biti na vídeži, da jih lahko
pregledujejo in pretresajo srenčanje, in če kateri pové kakošno
opombo, morajo to opombo odbornici potem presoditi, ali veljá
ali ne. Vsak srenjčan lahko dobi ob svojih stroških prepisan
preudarek in račune. §. 67. pravi: pri gospodarstvu se ne
smé več izdati, nego je odločeno v preudarku. Če pa med
letom pridejo taki potrebni stroški, za ktere ni v preudarku
nič odločenega, ali če je premalo odločeno, mora župan sklicati
in povprašati odbornikov. Kadar je pa velika nágllica in sila,
da ni mogoče sklicati odbora, naj župan sam plača stroške;
ali potlej pa naj brž pokliče odbornike, da jim pové. Izpu-
stivši nekoliko menj važnega, imenujemo §. 73., ki pravi:

te-le doklade sme pri davkih postaviti srenja: priklad k pravim davkom ali k užitnini; 2) tlako v srenjskih opravkih; 3) doklade in davke. §. 74. govori: priklad se deva na vse prave davke, kateri so navadni v srenji vsacemu obdačenemu, naj bode srenjčan ali ne. Vsacemu davku mora biti enoliko priklada. Vse to je obveljalo. Na vrsti je bil potem §. 75.: doklad k pravim davkom in srenjskih prikladov ne plačujejo: 1) duhovni in javni učitelji od svojih dohodkov; 2) osebe, katere ne bivajo v srenji, ne plačujejo doklade niti od posestva, niti od svojega pridobitka. Srenjskih doklad, ki ne spadajo med priklade (§. 73.), od svojega imetka, ki ne izvira niti iz posestva, niti iz pridobitka, ne plačujejo dvorni, državni in deželni uradniki, služabniki in uradniki javnih blagajnic (kas) in vojaki, pa tudi njihove sirote in vdove samo tedaj, če imajo kaj dobička iz tistih srenjskih naredeb, zaradi katerih so postavljene doklade. — V razgovoru o tem paragrafu sta se glasila g. baron Schloissnigg in baron Apfalter, ali obveljal je odborov nasvet. §. 77.: če se napravi kaka nova naredba, iz katere bi se množili srenjski dohodki ali plačevali obresti za take naredbe na pósodo vzetih novcev (denarjev), more odbor priklade ali doklade k davkom postaviti samo tedaj, če to potrdijo tri četrtine taci volččih srenjčanov, ki plačujejo vsaj tri četrtine vsega srenjskega davka. §. 79. govori: priklade, katere so veči nego 15 odstotkov pravega davka ali užitnine, smé samo deželni odbor dovoliti; priklade, kateri so veči nego 25 odstotkov užitnine, sme samo deželni zbor dovoliti; priklade, kateri so veči nego 50 odstotkov pravega davka ali 30 odstotkov užitnine, sme dovoliti samo poseben, za to nalašč narejen zakon. G. pl. Strahl je nasvetoval, naj bi drugi oddelek tega paragrafa bil tak-le: „priklade, kateri so veči nego 25 odstotkov pravega davka ali užitnine itd.“ Storil je tudig. Mulley svoj nasvet, in potem je vstal razgovor, v katerem sta se glasila gg.: baron Schloissnigg in Brolih; glasovanje pak je potrdilo odborov nasvet s popravkom g. pl. Strahla. §. 80. veli: odbor sme tlako ukazati za srenjska dela, in razdeliti jo, ali pa tudi premeniti jo v novec (denarje.) Na tlako srenjčan pošlje tudi lahko družega dobrega delavca, ali pa naj se namesti delavca dadé novci v srenjsko blagajnico. Kadar je taka sila, da morajo vsi prijeti za delo, morajo zastonj priti pomagat vsi zmožni ljudje. G. Brolih je svetoval, naj bi se ta paragraf prenaresil; podpiral ga je tudi g. baron Schloissnigg, pa vendar je obveljalo, kakor je priporočal odbor. §. 81. pravi: ako bi priklad k davkom ne pomogel zadosti, srenjski odbor tudi lahko naredi še drugo doklado, kakoršna se mu zdi potrebna. Zato mora župan imeti v bukvah zapisane vse srenjčane, in koliko kateri plačuje davka, koliko ima družine, kakošno obrtnost, kakošno hišo in poslopje, koliko ima živine itd. Ako bi se postavili novi davki in doklade, ki ne spadajo med priklade k pravemu davku ali užitnini, in tudi ako bi se taki uže postavljene davki hoteli povikšati, naj se dela po §. 79., če je znesek teh novcev, kolikor jih je treba, uže sam za-se, ali v družbi z prikladom, ki se je postavil zdaj, veči nego teh davkov odstotek, kakoršnega lahko ukréne sam odbor. To je obveljalo po dolzem razgovoru in glasovanji. §. 82 govori: doklada k davkom in tlaka se lahko naloži vsej srenji, ali pa le nekterim srenjskim delom ali vasém, kakor na pr. pri vodnjakih, cestah itd. §. 85.: če odbor davke povikšati sklène, mora dati javno (očitno) na znanje. Kdor bi mislil, da je preobložen, tak se lahko pritoži pri županu v 14 dnevih od tistega dne, ko se je to dalo na znanje. §. 84. pravi: ako bi se kdo branil plačati davek, tacemu župan lahko naredi eksekucijo na premekljivo blago; ako bi kdo ne hotel tlake dati, župan lahko ob stroških takega človeka najme družega delavca. §. 85.: posebni, nalašč

zato postavljeni zakon odloči, koliko mora dati vsak srenjčan, kadar se zidajo cerkve, učilnice, farovži in ceste.

21. marca. (31. seja). Zadnje seje zapisnik se je bral in potrdil. G. prvosednik je oznanil, da je g. dr. Recherju dal 5 dni odpusta. Potem je bil zopet na vrsti srenjski zakon. Po odborovem nasvetu so obveljali vsi paragrafi od 87. do zadnjega, t. j. do 99., izmed katerih le vaznejše imenujemo. §. 89. govori: deželni zbor pazi z deželnim odborom, da se srenjska lastnina in lastnina njenih naprav céla ohrani. Zato deželni odbor lahko zahteva, če se mu potrebno zdi, naj mu srenje na tánko povedó, kako je ta ali una reč; tudi lahko pošlje komisijo, ktera na pravem mestu pregleda, kako je to ali uno. §. 90. pravi: še le deželni odbor mora potrditi sklepe srenjskih odbornikov, če so ukrenili: 1) da se prodá, zastavi ali za vselej zadolži kaka stvar, ki je srenjska ali katere njenih naprav; 2) da se razdelé med srenjčane tisti novci, ki so ostali konci leta od gospodarstva; 3) da se vzemó novci na pósodo, ali da je srenja porok za kako reč, ako bi novci tega posojila ali poročstva, prišteti k poprejšnjim dolgovom, bili veči od letnih dohodkov te srenje in dohodkov njenih naprav. §. 92. veli: deželni odbor lahko oglobi (kaznuje) z 20 gld. vsacega odbornika ali zamenika, če se ne drži dolžnosti svojih pravih opravil. Ako je prestopok velik, ali če se večkrat ponavlja, potem deželna vlada z deželnim odborom takega odbornika lahko odstavi. §. 94. pravi: državna uprava mora gledati, da srenje svojega področja (meje svoje moči) ne prestopijo, in da se držé danih zakonov. Za to mora najpoprej skrbeti politična okrajna gosposka, ki sme zahtevati, da se jej dadé sklepe srenjskega odbora, in da se jej razloži, zakaj to ali uno. Tudi ima glavar politične gosposke, ali ta, kogar on zato odbere, pravico, da sme priti v srenjske seje, in da sme govoriti, kadar koli hoče; glasovati pa ne smé, če ni tudi izvoljen za odbornika. §. 95. pravi: ako bi srenjski odbor s kakim sklepom prestopil svoje področje ali kak zakon, ima politična okrajna gosposka pravico in dolžnost, prepovedati, da se ne izpolni, kar se je sklenilo. Srenjski odbor se potem zaradi le-té prepovedi lahko pritoži političnej deželnej oblasti. §. 97. govori: ako bi se srenjski odbor ne držal svojih opravkov in dolžnosti, katere mu ukazuje zakon, ali ako bi se temu vpiral, naj ob srenjskih stroških, česar je treba, napravi politična okrajna gosposka, če je nevarnost, ko bi se ta reč odlašala; sicer pa le politična deželna oblast z deželnim odborom. §. 98: politična okrajna gosposka lahko z 20 gld., kateri pa morajo priti v srenjsko blagajnico, oglobi take župane, ki se ne držé svojih dolžnosti pri naročenih opravilih; župani se lahko zaradi tega pritožijo političnej deželnej vladi. Če so večkratni prestopki taki, da se brez nevarnosti županu več ne morejo pustiti naročena opravila, naj se dadé ta opravila kacemu družemu postavljencu, katerega naj priporoči srenjski odbor, ali ko bi on tega ne hotel, naj brez njega stori politična deželna oblast, samo da ob srenjskih stroških. §. 99. pravi: politična deželna oblast lahko razpusti odbor, kteremu je na izvoljo dano, da se pritoži državnemu ministerstvu; ali zastopniki vendar zaradi le-te pritožbe za zdaj ne ostanejo več v odboru. V šestih tednih potem se razpiše druga volitev. Politična deželna gosposka z deželnim odborom naj skrbí, da opravilane zastajajo, dokler ni drug odbor izvoljen. — Potem je bilo v zbornici na vrsti, kako se mora skrbéti za srenjski imetek. Potrdilo je glasovanje vse odborove nasvete. Za tem je prišel na vrsto srenjski volilni red. §. 1. govori: voliti smejo: 1) tisti srenjčani, ki so avstrijski državljani, in vsaj uže leto dni v srenji plačujejo pravi davek od nepremekljivega posestva, od pridobitka ali dohodka; 2) izmed srenjčanov, če tudi ne plačujejo davka, smejo voliti: a) duhovni v dušnem

pastirstvu; b) dvorni, državni, deželni uradniki, in uradniki javnih zakladov; c) častniki (oficirji) in vojaci s častnikovim naslovom, ki so za trdno v počitku, ali tisti, ki so službo sicer zapustili, pa vendar pridržali si vojaški značaj; č) službeči in tudi na penziji živéči vojaški uradniki, ako ne spadajo med kako vojaško četo; d) doktorji, ki so dobili akademijsko čast na katerem avstrijskim vseučilišču, in tudi ranocéleci, ki so na Avstrijskem dobili diplom; e) načelniki in viši učitelji ljudskih učilnic, kar jih je v srenji, potem tudi voditelji (direktorji), profesorji in učitelji, ki so na viših učilnicah tiste srenje; 3) tisti, ki so po §. 8. srenjskega zakona izvoljeni za častne, ali pa samo za meščane, tržane ali srenjčane. G. knez in škof Vidmar je svetoval, naj se k 2. oddelku za a) še pristavi: „na penziji živéči župniki (fajmoštri).“ Začél se je razgovor, v katerem so se glasili gg.: baron Schloissnigg, Dežman in dekan Toman. Glasovanje potrdi nasvet deželnega odbora. Potem so se brali in potrdili §§. do 11., izmed katerih imenujemo §. 2., ki govori: službeči vojaci s častnikovim naslovom, potem vojaški ljudje, ki se štejejo k vojaškemu moštvu ali pa k nižim strankam, ne smejo voliti, razun taci vojakov založne vojske, ki niso poklicani. §. 3. pravi: dokler kazenski zakon te reči bolj ne določi, ne smejo voliti in tudi ne voljeni biti: a) tisti, ki so bili obsojeni, da so krivi kacega hudodejstva; b) preiskovanci, dokler traja (trpi) preiskavanje zaradi kacega hudodejstva; c), tisti, ki so bili obsojeni, da so krivi tatvine, prevare (goljufije), nezvestobe, ali pa da so bili deležni kterege le-teh prestopkov. §. 4. govori: vsak mora sam voliti, vendar so ti-le izimki: 1) namestu oseb, ki niso same svoje, volijo njihovi zastopniki; namestu zakonske žene voli njé mož; namestu drugih ženskih, ki niso same svoje, volijo pooblaščenci; 2) namestu službečih častnikov in službečih vojskarih strank s častnikovim naslovom, ki se štejejo po §. 16. med srenjčane, smejo samo njihovi pooblaščenci voliti; 3) tisti, ki zaradi srenjskih ali javnih opravil niso doma, lahko postavijo pooblaščenca, da voli namestu njih; 4) tisti, ki imajo v srenji kako posestvo ali obrtnost, sami pa bivajo v drugej srenji, smejo, da namestu njih voli, dati oblast svojemu oskrbniku ali opravniku. §. 8. pravi: le sami svoji avstrijski državljani, katerim ne vpíra nič, kar se je imenovalo v §. 3. za a), b) in c), smejo prevzeti pravico, da volijo namestu koga drugega. Vsak sme samo namestu enega voliti, in pokazati mora to oblast v zakonitej obliki spisano. §. 9. govori: za odbornike in zaménike (ezsatzmänner) se smejo voliti le tisti moški, uže 24 let stari srenčanje, ki smejo sami tudi voliti, in ki popolnoma uživajo državljanske pravice. §. 10.: izvoljeni ne morejo biti: 1) tisti, ki srenji služijo, dokler so v njenej službi; 2) taki, za ktere drugi skrbé, ker so ubogi; tudi ne posli, ne tisti, ki nimajo samostalnega zaslužka, na pr. dninarji ali pomočniki pri kakej obrtnosti. §. 11. pravi: izvoljeni ne morejo biti, razun unih, ki so imenovani v §. 3 za a), b) in c), še a) tisti, ki so bili obsojeni ker so učinili kak prestopok iz lakomstva, ali ker so počéli kaj tacega, kar žali javno npravnost (očitno lepo obnašanje); c) tisti, ki imajo svoj imetek na bobnu, ali ki se javno pobotavajo z upniki, dokler traja to pobotavanje, in kadar je dovršeno, če so obsojeni bili, da so krivi; č) tisti, ki so izgubili urad ali službo, ker so se v njej pregrešili zaradi lakomstva. Potem so bili brez dveh premembic potrjeni vsi paragrafi do 43., ki je zadnji. §. 36. govori: samo odborniki smejo biti izvoljeni za županske ude. Voliti se pa ne smejo: 1) tisti, ki, ne bivajo v srenji; 2) dvorni, državni, deželni in javnih blagajnic uradniki in služabniki, dokler služijo; 3) duhovni. Tudi ne smejo vkupaj biti tisti županski udje, ki so si v rodu ali v svaščini v prvem in drugem kolenu. Obveljal je tudi uvodni zakon vsega

srenjskega reda. Potem je prišel na vrsto odborov nasvet, naj bi se v nov odbor izvolilo 5 poslancev, kateri spravijo v red slovensko prestavo srenjskega zakona. V ta odbor so izvoljeni gg.: Bleiweis, Vilhar, Ambrož, Dežman in dekan Toman. Na to je svetoval g. Dežman, da bi še enkrat prišel na présod prvega §. drugi odderek za črko a) v volilnem redu, ker se zaradi náglíce ni dobro premislilo, koliko obséza beseda „duhovni“, ker, kakor je zdaj, smejo tudi mladi kaplani voliti. Na to se je vprl g. dekan Toman, rekoč, da če mladi kaplani voliti ne smejo, potem bi tudi ne smeli mladi uradniki. Vnel se je za to precej vroč razgovor, v katerem so se glasili gg.: knez in škof Vidmar, baron Apfaltern, dekan Toman, pl. Wurzbach in baron Codelli. Zmogel je Dežmanov nasvet. Na vrsto je prišla naposled prošnja, da bi se v Ljubljani postavil pasji davek. Poročevalec je bil g. Ambrož. Deželni zbor je sklenil, da se mora plačevati od vsacega psa po dva gld. na leto.

23. marca (32. seja.) Zadnje seje zapisnik se je prebral in potrdil. G. prvosednik je oznanil, da je g. poslancu Golobu dal 2 dni odpusta, in da je zagorska srenja na Dolenskem zbornici poslala prošnjo, da bi dobila družiga učitelja. G. dr. Zupan je zopet izvoljen v deželni odbor s 27 izmed 31 glasov. Deželni odbor se je pomnožil, da bi se v red spravilo to, kdo dobi ktero deželno službo; va-nj so bili izvoljeni gg.: baron Apfaltern, dr. Recher, Lukman in Anton baron Cojz. G. dr. Toman je v obširnem govoru razložil, zakaj je zbornici nasvetoval, da bi se ponižal davek svobodnemu izkanju novih rud. Njegov nasvet je obveljal, in podal se odboru treh poslancev. Tudi g. Brolih je podpiral svoja oba nasveta: naj se namreč vlada prosi, da neha sekvester, ki je na gozdu Illovi in tudi na gozdéh Bele peči na Gorenskem, in da bi se odpravili gozdni pridržki. Po vročem razgovoru priporoča poslanec dr. Toman, naj bi se Brolihov nasvet izročil odboru, ki je postavljen, da bi v red spravil gozdne zadéve med kmeti in nekdanjimi zemljiškimi gosposkami, kar je tudi obveljalo. Potem je bilo na vrsti, kako je deželni odbor gospodaril, in kaj storil od 21. aprila 1861 do konca decembra 1862. Poročevalec je bil g. baron Apfaltern. Kako je bil delaven deželni odbor, kaže to, kar je uže prišlo v zbornici na presodek, in kar ima še priti. Zbornica je potrdila vse nasvete tistega odbora, kateri je imel presojevati gospodarstvo deželnega odbora. Nasvetje so ti-le: 1) naj deželni zbor potrdi, in za svoje vzame vse ugovore deželnega odbora, ktere je storil, ko je prejemal razne blagajnice, da ne bi kacih pravic iskalo poprejšnje gospodarstvo; 2) naj se hvaléžno prejme, da je državno ministerstvo za nekaj časa dovolilo, da namreč smejo državni uradniki pomagati, da bi se skupaj v red spravile razne deželne in državne blagajnice; 3) naj se sklene, da bi blagajnice svoje posebne računske zapisnike dobile še le pozneje, ako bode treba; 4) naj se naroči, da bode smel podáti trgovinskemu in gospodarskemu ministerstvu deželni odbor prošnjo, da bi se njemu izročila blagajnica; 5) naj se naroči deželnemu odboru, da ne bi za naprej več dajal vojaškej blagajnici v najem hiše, v kterej je zdaj vélika straža, ako bi mu ne hotela plačevati po 160 gld. a. vr. najemščine na leto. G. poslanec Dežman je nasvetoval, da bi se temu pristavilo: da le potem naj se to poslopje dá zopet v najem, ako bi se višej realki ne mogel najti prostor v licejskem zidovanji ali v prizidku sedanje vélike straže. Potrdilo je glasovanje; 6) naj zbornica odobri, kar je uže postavil deželni odbor, da se namreč daje penzija vdovi rajnega stanovskega tajnika Morica barona Tauffererja, in vdovi rajnega stanovskega zapisničarja Kamila grofa Thurna, in da se daje po 15 gld. a. vr. na mesec nekdanjemu vrtnarju

poglavarske hiše Jožefu Vohincu, ker ne more več služiti. 7) naj se deželnemu odboru naroči, da bi precej izkušal zaradi ognja zavarovati vsa deželna poslopja, in gleda naj, kterej zavarovalnici bi se menj plačalo; 8) naj pové deželni zbor, kako jako mu je žal, zakaj se je tako malo poslušalo, kar je bil sôglasno sklenil v 8. seji leta 1861, naj bi se namreč po nekterih krajih ceste delati prenehale, in tudi ustavile zaradi tega dane eksekucije. G. poročevalec je rekel, da ni kriv deželni zbor, ker je dežela toliko trpela zaradi novih cest, kajti vlada se ni ozirala na to, kar je bil sklenil; ampak izgovarjala se je: 1) da so ceste uže v delu; 2) da je narejenih mnogo pogodb; 3) da se bode prizanesljivo ravnalo v tej stvari. Ali potem se je pokazalo, da se deželnemu zboru posmehujejo. To priča c. k. senožeška okrajna gosposka, ki je bila 7. maja 1861 ukazala, da mora biti reška cesta do 16. junija tistega leta gotova; to priča nek deželni poslanec te zbornice, ki je moral plačati 18 gold. eksekucije kmalo potem, ko je bil to sklenil deželni zbor; to priča cesta na Štajersko, in cesta, ki je bila odločena od Unca na Postojno, ktero je ministerstvo potem vendar ustavilo. Sploh se ni delalo tako, kakor je obetal ukaz, dán 21. maja 1861, in poročevalec trdi, da deželna blagost je tudi vladi blagost (živio!) Na to je odgovoril c. k. komisar baron Schlossnigg: to je načelo, da stari zakoni (postave) morajo veljati, dokler novih ni; začete ceste se morajo dodelati, ker sicer bi ves trud in strošek bil zastonj. Potem sta še oba govorila in razumela se naposled. Zbornica je potrdila nasvet deželnega odbora; 9.) deželni zbor naj se zahvali deželnemu odboru, ker je zbornici poklonil cesarjevo podobo; 10) naj se deželnemu odboru oznani srčna zahvala za trud, ki ga je imel za deželno blagost. Potrdila je zbornica. Prihodnja seja v torek 24. dan t. m. Bral se bode srenjski zakon, in govorilo se bode o tem, da bi se poprejšnja služnja leta vštela tistim c. k. uradnikom, ki prestopijo v deželno službo; na vrsto pride tudi zakon o cestah.

Nekaj o slovenskih pripravnikih.

Dobro se še opominjam otročjih let, ko sem se bil na nogu ranil. Branil sem se, da bi lekarju pokazal rano, ali oče mi pravijo: rano moraš pokazati, ker drugače se ti ne more pomagati. Naša domovina, dasitudi lahko ponosni rečemo, da napreduje z velikanskimi koraki, ima še vendar mnogo skelčih ran, ktere tudi moramo pokazati javnosti, ako hočemo, da se zacelijo. Denes mislim pokazati eno samo rano, zaradi ktere jih je uže toliko vzdihovalo in vzdihovalo, toda leka niso našli. Dan denes dosti govore in pišejo, kako naj bi se učilnice iz nova dele v red, kaj naj se opusti, in česa se je poprijeti, in tudi jaz ne strpim, da ne bi pregovoril kratke besedice o slovenskih pripravnikih, iz kterih dobivamo tiste možé, ki uče in mikajo naše otroke, tiste možé, v kterih mora biti globoko zasajena ljubezen do svete domovine. In glejte, dragi rojaci! prav tukaj se kaže nekaka neskrbnost in, rekel bi, nepremišljenost. — Kranjska ima, kakor je znano, dve pripravniki učilnici, v Ljubljani in v Idrii, vendar se učiteljem pri nas ne godi, kakor bi se imelo. Po kmetih učitelji vedno po pravici tožijo, da imajo premalo plačila, slabo stanovanje, in da se ž njimi nedostojno ravna itd. Kaj pa je krivo, da se tako godi? Če pripravnike malo pregledamo, vidimo, da jih je sicer pri nas mnogo, ali med temi pa malo taci, ki imajo znanja, kakoršnega je treba pripravniku. Po klopéh sedi nekoliko mladenčev, še več pa majhnih dečakov, ki se metodike jako težkó na pamet uče, in tudi ne

vedó, čemu je potrebna. Ali jim je zameriti? Največ med njimi jih je, da so komaj v normalni dovršili četrti razred, in še Bog vé, kako! V Idrii dobro vém, da se ne gleda na to, koliko učiteljev imamo dan denes; ampak jemljó se pripravniki še zmirom iz 4. razreda. Zakon sicer imamo, da pripravniki morejo biti samo tisti, ki so z dobrim vspehom zvršili četrti gimnazijalni razred ali pa tri razrede v realki; ali kakor letos vidimo, tudi ljubljanska pripravnica se menda tenko ne drži tega, kar pa menda je vendar le viši ukaz. Kdor pri vsakej najmanjši stvari čaka ministerskega povelja, ne bi smel te koristne naredbe v némar puščati. Ali je čudo potem, da revni kmečki učitelji stokajo in vzdisejo, v društvo pak si ne upajo nikamor? Celó prosti svet premalo spoštuje učiteljsko službo, ker vidi, kako hitro se pride do nje.

Premišljuje slabo plačilo pa težke učiteljske dolžnosti, svetoval bi lahko marsikaj, da bi se jim poboljšalo življenje in povikšalo spoštovanje do njih, ko bi znal, da bi moje besede kaj pridovale. Imenujem le dve glavni potrebi, in sicer: a) naj bi se jim zboljšala plača; b) naj bi se v ta stan jemali pripravniki, za svojo domovino vnéti delavci, kteri bi vedeli, kaj potrebuje dežela in slovenska mladina. Za trdno mislim, da bi se bilo teh pravil povsod krepko držati. Nikakor nečem izpodkopavati pokersčine do naših dušnih očetov; ali po mojej trdno stojécej veri se mi tudi ne zdi prav, da bi se povsod in vedno pod strahom držal tak učitelj, ki se lepo véde; ki svojo reč dobro umeje, in košček kruha služi s potnim obrazom. Prva prenapredba pak bi morala v tej zadevi biti, da bi nikjer učitelj ne bil tudi cerkovnik (mežnar.) Pogledimo, kako svobodo imajo učitelji po gimnazijah, in kaj redko se zgodi, da bi kdo izmed njih živel tako, da bi mu bilo treba kazni. Ne sme se ugovarjati, da ti so bolj izobraženi ljudje, nego kmečki učitelji, ker vsacega človeka še le potem, ko pride iz učilnice, najbolj izuči to, kar molči, to je bridke izkušnje v življenji, in ker bi tudi bili kmečki učitelji izobraženejši, ako bi se v pripravnico jemali učenci iz 4. gimnazijskega ali iz 3. realnega razreda. Naša ustavna država bode gotovo skrbela, da se tudi učiteljem odmeri prostornejšo okrožje njihove svobode, ker so jim povsod začeli polajševati stanje. Nikakor se pa nisem hotel dotikati duhovščine, ki razcvit našega izobraževanja tako vrlo in neutrudno podpira; le svetoval bi rad, naj se prenaredi, kar je težéce duhovnim in učiteljem. Učiteljski stan je treba v materialnem in vsacem oziru poboljšati, da se odpravijo vse njegove zdanje napake; da vrli možje, ki so obloženi z mnogimi skrbmi, ne bodo morali vzdihovati po zaslužku. Naj bi se tudi v ljubljanskem deželnem zboru kdo spomnil te zastarele rane. Kadar se to predružači, potem še le se bomo zanašali, da za učitelje dobimo vrle junake, izvrstne odgojitelje málih, na ktere se naslanja vsa naša prihodnost. Pri odgojevanji naših otrok ne bode velicega napredka in dobrega vspeha, dokler se nam ne izpolni ta srčna želja; učiteljstvo bode zmirom le zadnji stan, ktereга si malokdo želi.

L. T.

Dopisi.

Od Savine. §. — V 26. seji štajerskega deželnega zbora je tako junaški za svete pravice štajerskih Slovencev govoril poslanec ptujskega volilnega okrožja g. Herman, Nemec po rodu, da je zaslužil javno zahvalo od vseh Štajercev. Priporočam torej vsem čestitim domoljubom slovenskega Štajerskega, naj skrbé: 1) da g. Hermana vsa slovenska mesta, trzi in

občine, po katerih véje domoljub duh, izvolijo za svojega častnega meščana, tržana ali občana; 2) naj se mu pošlje zahvalnica, katero podpišejo možjé vseh stanov; v zahvalnici naj se mu razodene trdna vera, ki jo imajo do njega Slovenci; 3) naj domoljubje po svojih krajih nabirajo prinoskov za kak spominek; 4) naj se g. poslanec prosi, da bi litografoval svoj pošten obraz, in potlej naj visi njegova podoba po vseh čitalnicah, in spravi naj si jo vsak pravi domoljub. — Resnico je govoril vrli mož v deželnem zboru. Mi se od poštenih Nemcev nadjamo več, nego od slovenskih odpadnikov. G. Herman je Nemec, pa se je naučil našega jezika, da ga zna izvrstno govoriti in pisati. Resnico je govoril, da nobeden izmed vseh poslancev, kateri se mu zdaj vpirajo, ni bral nikoli nobene slovenske knjige, in je tudi brati ne zna. Živio g. Herman! Spoštljivo se imenuje njegovo ime po vsem Slovenskem; vsak slovenski rodoljub ga česti, in vé, da je pravičen, značajan mož. Naj ne obupa, dasitudi je edini branitelj štajerskih Slovencev; saj tudi mi ne obupamo, ker imamo dokazov dovolj, da smo še močen, zdrav in krepek narod, pa naj štajerski deželni zbor nas imenuje samo „die slovenische bevölkerung der Steiermark.“ — To ime si dobro v spominu ohranimo. Nemški Saksonci, ki so med Madjarji in Rumuni, vendar imajo ime, da so „nation“ (narod), pa jih ni več od nas; ali mi smo na Štajerskem samo „bevölkerung“, mi, ki smo poprej stanovali v Štajerskej, nego sedanji Nemci; mi, ki smo naredili v krasen vrt deželo, katero so bili razdéli germanški in hunsko-obrski narodje!

Važnejše dogodbe.

Ljubljana. 22. dan t. m. je na velicem trgu v Rencenbergerjevej žganjarji prost vojak domačega polka hotel zabosti necega nevojaka; ali o pravem času je prišel hlapec, ki mu je iz rok bajonet izpulil, da je svojega nasprotnika torej samo nekaj obrázil. Vojaka so zaprli.

22. dan t. m. je bila v čitalnici „beseda“, v kateri se je to-le vrstilo: 1) „sveta noč“, zbor, napev dal Bethoven; 2) „povodnji mož“, deklamacija, zložil dr. Preširen; 3) „Živenje“, četverospjev, besede so g. Uršiča, napev g. Riharja; 4) „popotnik“, zbor, besede g. Strela, napev g. Nedveda; 5) „poljka Balbinina“, delal orkester, zložil Dragotin Cvajer; 6) „starost slabost“, vesela igra enega djanja s petjem, poslovenil Drobnič. Zbore ki imajo prav dosti izurjenih pevcev, zopet je izvrstno vodil g. Nedved, ki je tudi novič prekrasno postavil „popotnika“, kterege so čitalnični pevci v tej „besedi“ jako izborno dvakrat péli. Deklamovala je čitalnici uže dobro znana mlada govornica, in v četverospjevu so se izvrstno glasili dva gospoda in dve gospodici. Tudi igralci so jako ustregli, vzlasti gospodici na pa gospod, ki je bil za kmečkega pevca, ker se je védel, kakor izurjen oderšček. Pel je Potočnikovega „planinarja“ in Kančnikovega „godca“: povsod me poznajo itd. Da je ta pesem res Kančnikova, priča to, ker ima pisatelj teh vrstic list, na kterege jo je bil prvič spisal sam Kančnik, ki je spodaj podpisan s svojo roko. Un dan je bil nekdo poročil v časnik „Triester Zeitung“, da je pri zadnji besedi godla čitalnična domača kapela, ki ni imela več nego štiri godce; v nedeljo se je pa glasilo 13 umetno izurjenih godcev, kakoršnih celó orkester vsacega gledališča nima.

— 20. dan t. m. je v ljubljanski srenjski odbor volilo tretje volilstvo. Izbrani so gg.: Jožef Debeve s 35 glasovi, Jožef Schwentner s 35 glasovi, Ivan Nepomuk Horak s 35 glasovi, dr. Jožef Orel s 33 glasovi, dr. Et-

bin Henrik Costa s 27 glasovi. Vseh glasov je bilo 39. — 23. dan t. m. je volilo drugo volilstvo. Izbrana sta gg.: dr. Henrik Mitteis s 131 glasovi, dr. Ferdinand vitez Kaltenegger z 99 glasovi. 24. dan t. m. je še enkrat volitev, v katero prideta samo gg.: Ivan Brolih s 95 glasovi, Vincenci Seunig s 62 glasovi. Vseh glasov je bilo 193.

Ker je gospod poslanec Pinder stopil iz deželnega zbora, bode za Kočevje, Ribnico in Lašče druga volitev 30. dan aprila meseca.

— Kranjski poslanci bodo 26. dan t. m. ob tretji uri po poldne pri „slonu“ gostili svojega prvosednika barona Coddellija.

Trst. Časniki z Dunaja 18. dan t. m. pravijo, da Conti ni potrjen za mestnega župana.

Dunaj. Pišejo, da mislijo posebne ječe narediti političnim prestopnikom, da bodo ločeni od navadnih hudodelcev.

— Prihodnji mesec se razglasi pismo Nj. veličanstva, v katerem bode sklican erdeljski deželni zbor.

— Pišejo, da je uže potrjen erdeljski novi volilni zakon.

— Novi vrednik lista „Kikeriki“ g. Bittner ima tiskarno tožbo.

— Uže dolgo se govori, in menda bode naposled vendar le res, da morajo deželni zbori do konca marca meseca zvršiti svoje delo.

— Pišejo, da grof Forgach ne pripravlja nič, da bi se sklical ogerski deželni zbor, da tedaj ni res, kar so pripovedovali časopisi.

— Voditeljstvo dunajskega društva „Konkordije“, v katerem so časnikarji in pisatelji, odpravilo je 19. dan t. m., kakor piše „Presse“, pravosodnjemu ministru dr. Heinu poslance: dr. Šuselko, dr. Wittelshöferja, dr. Friedländerja, dr. Bucherja in dr. Kluna, da bi prosili, naj bi se obsojeni časnikarji ne zapirali k malopridnim hudodelcem. Dr. Hein se je z njimi delj časa pogovarjal, in rekel, da je dunajska ječa premajhna, in da je premalo ječarskih služabnikov, ker drugače ne more biti zarad zdanjega preudarka državnih stroškov; ali da vlada misli pred državni zbor položiti nasvete, naj bi se ta reč popravila. Dr. Hein je djal potem, da vse dozdanje tiskarne tožbe so po starem tiskarnem zakonu, da ministerstvo je zarad novega tiskarnega zakona državnim pravdnikom naročilo samo to, naj bi se tiskarne pravde pospeševale; sicer pa da ni upanja, da bi se po sedaj mehkotnejše ravnalo s tacimi, ki sovražno popadajo ustavo.

— G. Tkalac je iz ječe poslal svojemu branitelju, dr. Vilasu, zahvalno pismo.

— „Wanderer“ piše, da je dr. Tkalac Nj. veličanstva prosil milosti, ker so mu povedali zdravniki, da če ostane še dva meseca zaprt, potem ga bode treba iz ječe mrtvega nesti.

Trojedina kraljevina. „Agramer Ztg.“ piše, da je trgovinsko ministerstvo privolilo, naj se uméri železnica od Zemuna v Vinkovce, Djakovo, Požego in Sisek, potem od Karlovca na Reko. Delo mora biti gotovo v dvéh letih.

— V Varaždinu je v malem županskem zboru g. Lad. Kukuljević svetoval, naj se podá visokej dvornej pisalnici prošnja, katero naj bi tudi podpiral ban, da bi se struga reke Drave od Oseka do Varaždina v red postavila tako, da bi mogle po njej plavati ladije.

Česka. V „Pozorji“, ki v Pragi izhaja, ni več Staněk pisan za vrednika, temuč Vaclav Filipek.

— G. kanoniku Štulcu je uže na znanje dano, kdaj mora iti v ječo. — „Politik“ piše, da praškim rokodelcem ni bilo dovoljeno, da bi ustanovili društvo „Besedo.“

— Po nasvetu c. k. državnega pravdnštva je sklenila c. k. deželna sodba, ki je tudi tiskarna sodba, da se ne sme

več prodajati knjiga: „Dyanáctý červen (juni), aneb vystraha Čechum, sděluje J. Sekavec v Praze 1849,“ ker ima v sebi prestopke in hudodejstva, ki so imenovana v §. 65., v §. 63. in v §. 302. kazenskega zakona.

Moravska. „Wanderer“ piše, da so po železnici v Brno 17. dan t. m. pripeljali 60 poljskih vpornikov, ktere so potem poslali v Jiglavo. Največ je bilo med njimi prav mladih ljudi skoraj še otročjih let; gledali so pa tako ostro na-nje, da niso mogli z nikomur pomenkovati se.

Galicija. V Levovu je grof Mensdorf dal na svitlo razglas, v katerem svari Poljake, prišedše iz Ruskega, naj nikar ne podpihujejo avstrijskih Poljakov na vpor.

— Grof Mensdorf-Pouilly je dobil povelje, naj ostreje čuje ob meji, da ne bodo ljudje iz Galicije hodili pomagat vpornikom; da se ne bode vozil čez mejo živež in strelivo. V Krakov so bili k cesarskemu namestniku prišli prositi Poljaci, naj bi ob meji ne bile take ostre straže; ali odgovoril jim je, da avstrijska vlada nikakor ne misli podpirati vpora, pa tudi Rusom ne pomagati.

— **Levov.** 1. dan aprila začne nov list „Przegľad polityczny“ dvakrat na teden izhajati brez uvodnih sestavkov, ki so uže toliko vrednikov spravili v ječe.

Ogerski. V Pešti je 13. dan t. m. končana tožba časnika „Hon-a;“ vrednik g. Moric Jókay je obsojen, da bode v železji zaprt leta dni v težkej ječi, in da izgubi plemstvo pa 1200 gld. svojega pológa (kavcije), grof Ferdinand Zichy pa, ki je spisal krivični sestavek, obsojen, da bode v železji zaprt leta dni, da izgubi grofstvo in dvorno ključarstvo.

Zgornje-avstrijska. Dr. Wieser je oznanil, da več ne ostane poslanec državnega zbora.

Tirolska. Vorarlberski deželni zbor je tudi uže 16. dan t. m. zvršil svoje delo.

Ruska. Poljska. Pišejo, da je na povelje vojskovoda Nazimova v Litvi zaprtih do 300 zemljakov.

— „Czas“ pripoveduje, da so vpornega vojskovoda Bogdanoviča usmrtili. Hruščev mu je djal na morišči: prosite milosti; saj ste še mlad človek. Bogdanovič je odgovoril: ali stara je reč, za katero umrjem; Hruščev je rekel: vendar pomislite, da imate mater; Bogdanovič pak: bilo bi moje matere sram, ko bi jaz prosil milosti. Potem so mu vzeli življenje.

— „Goniec“ pripoveduje, da je 17. dan t. m. Langievič Ruse pri Hrobrzu zopet zmogel, in 18. dan t. m. da jih je zapodil pri Stopnici, kjer je dobil mnogo vojne priprave.

— Pri Londecku (3 milje od Konina) bila je 16. dan t. m. bitva; zmogli so vporniki.

— Pišejo, da je bil Langievič v tridnevem boji premagan in da se je umeknil v Opatovice, od koder je mislil iti v Ušcie na avstrijsko zemljo, samo da je hotel, naj bode šel potem, kamor se mu bode zdelo. Pripovedujejo celo, da je res bil v Galiciji, kjer so ga izpoznali, ujeli in pripeljali v Tarnov. Toda vpor bi vendar utegnil še dolgo krepek ostati, ker so Poljaci uže sklenili, da diktaturo dadé družemu, tretjemu vojskovodu, ko bi Langieviča zadela nesreča.

— Langievičeva vojska je razkrojena.

— Do 100 vpornikov je 20. dan t. m. pri Opatovicah pribežalo na avstrijsko zemljo; peljali so jih v Tarnov.

— Čedalje bolj je slišati, kako se razgubljajo Langievičevi vojaki, pa vendar še ni za trdno znano, je-li res Langievič zmagan ali ne.

Črna gora. Črnogorska poslanca vojvoda Matanovič in tajnik Vaclik sta uže spet imela pogovor z Mehmed-Fuad-pašo. Za trdno pripovedujejo, da po Črnej gori ne bode niti strelnic, niti cest, ampak da se celo potrdijo črnogorske meje, kakor so bile dogovorjene leta 1858. Še Abdul Azis, turški

car, misli k sebi povabiti Matanoviča in Vaclika, kterima bode Omer paša za tolkovalca (talmača.) Matanovič in Vaclik bosta prva Črnogorca, ktera zadene ta čast, da pojmeta pred carja.

Francozka. Princ Napoleon je 18. dan t. m. v senatu rekel, da poljsko početje ni vporno; da Ruska želi Angleško in Francozko spraviti v prepir zaradi jutrovihih dežel; da Ruska je naredila zvezo s Prusko, da bi jej ostali vojaki na lastne podložnike; da se Avstriji čudi, ker se tako véde, ali da mu je to vendar le po godi. Pristavil je, da Poljaci morajo zdaj delati, ker so jim okolnosti ugodne. Billault pak je hotel, naj se razgovor odloži, da bode vlada mogla odgovoriti zaradi nepametnih besed, ktere so se tu izrekle.

— „Europe“ piše, da je bil knez Metternich 14. dan t. m. z grofom Rechbergom nad dve uri pri cesarji. V tem pogovoru se je sklenilo, da bodo zapadne države združene prizadevale si, da bi v red spravile poljsko zadevo. Knez Metternich sme za Avstrijo potrditi vse, kar ukrenejo zapadne države.

Angleška. Earl Russel je poslal državam v podpis, naj zahtevajo od Ruske: 1) da precej vpornikom dáde miloščenje; 2) da izpolni, kar je bil Poljakom leta 1815 obljubil ear Aleksander I.; 3) da precej skliče deželni zbor.

Italija. Garibaldi je zopet slabši. Uže zaprta rana je zopet régnila, in mož je začel zelo pešati.

Turška. „Pozor“ piše, da ni vlada Luki Vukaloviću vzela službe, ampak da je jo popustil sam.

Amerika. Pri Springfieldu so konfederirci zmogli zavezniške. Bitva je trajala (trpela) ves dan. Zavezniški so izgubili skoraj vso pehoto.

Javne prodaje.

D r a ž b e			Imena tistih, kterih posestvo se prodaja	Od kod so doma?	Okrog:
1.	2.	3.			
10. apr.	11. maja	12. jun.	Janez Kral.	iz Točemlja	Metlika.
13. „	15. „	15. „	Janez Drgane	„Krvavčjga vrha	„
13. „	15. „	15. „	Juri Marenčič	„Gradea.	„
11. „	11. „	15. „	Nagode	„Ziberš.	Vrhnika.
27. mar.	29. „	29. maja	Tone Znidaršič.	„Male vasi.	V. Lašče.
„	„	27. mar.	Janez Kuhar.	„Stojansk. vrha.	Kostanjevica.
„	„	27. „	Janez Penca.	„Aržiš.	„
20. apr.	18. „	22. jun.	Gospa Marija Šlegel.	„Štorji.	Ipava.
17. „	22. „	20. „	Janez Stemberg.	„Brezovice.	Črnomelj.
24. mar.	24. apr.	23. maja	Tone Knafelc.	„Zagorja.	Bistrica.
27. „	28. „	27. „	Tone Strle.	„Prena.	„
„	„	10. apr.	Matija Kocjančič.	„Dolenje vasi.	Senožeče.
13. apr.	18. maja	22. jun.	G. Peter Ambrož.	„Ljubljane.	Ljubljana.
29. „	29. „	27. „	Jakop Kobetič.	„Starih Frež.	Črnomelj.
8. „	9. „	10. „	Jože Šule.	„Gor. Podgore.	„
21. „	20. „	23. „	Janez Kolbezen.	„Črnomlja.	„
22. „	26. „	26. „	Peter Višal.	„Predgrada.	„
24. „	30. „	30. „	Janez in Bar. Jaketič.	„Preloke.	„
„	„	2. maja	Neža Judnič.	„Stranske vasi.	„
11. apr.	19. „	19. jun.	Matija Robetič.	„Sednje vasi.	„
16. „	18. „	18. „	Jakop Pavlešič.	„Brezja.	„
10. „	8. „	12. „	Jože Erjavec.	„Zagorja.	Litija.
15. „	15. „	17. „	Matevž Kos.	„Mošenika.	„
8. „	7. „	13. „	Gasper Gaber.	„Zgornje Senice.	Ljubljana.

13]

2]

Oznanilo.

V prodalnici (štacuni) **Gustava Heimana** v Ljubljani, pod trančo hiš. št. 234. se razprodaja po najnižej ceni vse kupčijsko blago na drobno in na debelo.

Loterija 21. marca 1863.

Dunaj: 81, 60, 82, 72, 17.

Gradec: 28, 30, 41, 66, 11.